

téma

OLIGARCHA

Nejvýnosnější povolání
v Čechách.

rozhovor

EET

Promyšlená strategie
s nedozírnými následky.

ze světa

ISLÁMSKÝ STÁT

Co stojí za jeho
vznikem?

magazín **ProRock** 1

víme víc, vidíme dál

4/2016

BABIŠOVA EET

Skončí farmářské trhy a malé hospody?

ON-LINE NA: WWW.MAGAZINPROROCK.CZ

REZIDENCE ČERNOŠICE BYTY S KRÁSNÝM VÝHLEDEM

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ 7. 4. 16–19 hodin, SRAZ ZÁJEMCU O PROHLÍDKU BYTU U REKLAMNÍHO BILLBOARDU PŘED DOKONČOVANÝM BYTOVÝM DOMEM V UL. MOKROPESKÁ. BĚHEM PROHLÍDKY BYTU SE O VAŠE DĚTI POSTARÁ NAŠE MILÁ HOSTESKA U SKÁKACÍHO HRADU.

IBS

prodej bytů: IBS-ROKAL, s.r.o.
Táborská 2025, Černošice
tel. 604 363 481, info@ibs-rokal.cz
www.rezidence-cernosice.cz

dva moderní viladomy se zahradou v ulici Mokropeská
20 bytů: 1+kk až 4+kk s balkonem nebo zahrádkou
bezkonkurenční výhledy na Brdské lesy
podzemní garáže, výtah, sklepy, vysoký standard bydlení

EDITORIAL

MAGAZÍN NEJEN O POLITICE

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou první číslo nového Magazínu ProRock. Hlavními důvody, proč tento časopis vznikl, jsou prohlubující se informační vákuum a záměrné dezinformace o současném politickém dění ve stávajících tištěných médiích u nás, ale i ve světě. Téměř všechna tištěná média u nás již několik měsíců vlastní pouze tři podnikatelské skupiny, které spolu navzájem spolupracují a vzájemně se podporují. Jedná se o společnost MAFRA našeho slovenského ministra financí Andreje Babiše, o společnost PENTA vlastněnou pěti spolužáky z moskevské vysoké školy MGIMO, která sloužila jako škola agentů KGB, a o skupinu J&T Daniela Křetínského.

Díky tomu se do jimi vlastněných médií řada zpráv vůbec nedostane. Ale zásadní informace, např. když ministr financí odpustí své firmě Agrofert 1,5 miliardy korun na daních, nebo když svému konkurentovi nechá spálit 270 hektarů vzrostlé pšenice, bychom ale v novinách přeci jen najít měli. Bohužel však tyto informace často neodvysílá ani žádná televize.

Magazín ProRock nemá ambice přinášet komplexní zpravodajství, ale chce se věnovat zamlčovaným informacím aspoň u některých stěžejních témat. Ale jelikož čtení jen o politice může být nudné, chceme kromě toho poukázat na zajímavé trendy v architektuře, hudbě, módě nebo gastronomii. První číslo Magazínu ProRock se jako hlavnímu tématu věnuje zavedení EET. K tomuto tématu mi dovoluje malé přirovnání.

Když doma zjistíte, že Vám prasklo vodovodní potrubí a vy musíte platit za vodné

astronomickou částku, řeknete si, že je potřeba toto vodovodní potrubí opravit. Do domu vám přijde opravář a vrhne se však místo opravy prasklého potrubí na utahování kapajícího kohoutku v kuchyni.

Náš současný slovenský ministr financí sám sebe uvádí jako opraváře daňových úniků. Zavedením EET pro malé živnostníky a podnikatele chce zabránit daňovým únikům a naplnit státní pokladnu. Daně od malých živnostníků a malých podnikatelů, pro které je EET určena, jsou ale takovým kapajícím kohoutkem v kuchyni.

Prasklé potrubí, kde jsou úniky opravdu obrovské, jsou miliardové úniky velkých korporací či 13 400 českých firem, danícih v daňových rájích. Těmto únikům se ale náš opravář nevěnuje. Urputně utahuje kohoutek v kuchyni a zdá se, že ho brzy ukrotí.

Když si nakonec uvědomíme, že jeho firmy najednou dostávají z našich daní každý rok dárek ve formě miliardových dotací (zhruba 3,0 miliardy ročně), on jako ministr financí si svojí firmě klidně odpustí 1,5 miliardy na daních, tak zjišťujeme, že náš opravář nejen že zatím žádné prasklé potrubí neopravil, ale potichu si dokonce udělal na našem vodovodním potrubí svůj vlastní hydrant. A přes tento hydrant si tajně napouští za námi zaplacené vodné svůj obrovský bazén. Smutnou finisou je, že si tohoto hydrantu díky hlasitému komentování opravy kapajícího kohoutku většina z nás ani nevšimne.

Michael Pánek,
vydavatel Magazínu ProRock,
místostarosta města Dobřichovice
za ODS

OBSAH č.1

magazín ProRock

Region

Start cyklistického závodu Trans Brdy ovládne Dobřichovice	4
Dračí lodě zaplní Berounku v Dobřichovicích	5

Téma

CO JE TO EET?	6
---------------	---

EET omezí nabídku tradičních českých potravin na farmářských trzích	7
---	---

Rozhovor: Je to promyšlená strategie, která může mít nedozírné následky	8
--	---

Nejvýnosnější povolání v Čechách: oligarcha, který je ministrem financí	10
---	----

Babišova EET rozpálila dobéla populárního šéfkuchaře	12
--	----

Obliba daňových rájů hned tak neskončí	14
--	----

Ze světa

ISLÁMSKÝ STÁT	16
---------------	----

Gastro tipy

ZÁMECKÝ HAD	18
-------------	----

Hudba

TIMUDEJ	20
---------	----

TRANS BRDY

START CYKLISTICKÉHO ZÁVODU TRANS BRDY OVLÁDNE DOBŘICHOVICE

Ten, kdo zná cyklistický závod Trans Brdy, určitě si jej možná spojuje se sousední obcí Lety, kde proběhla většina jeho minulých ročníků. V loňském roce měl však premiéru v sousedních Dobřichovicích. I v letošním roce se pořadatelé tohoto prestižního závodu horských kol rozhodli uspořádat další ročník opět v Dobřichovicích. Závod Trans Brdy, který je zařazen do celoročního seriálu závodů na horských kolech pro všechny věkové a výkonnostní úrovně účastníků, proběhne v sobotu 23. dubna 2016. Před loňskou premiérou závodu v Dobřichovicích panovaly určité obavy z pořádání poměrně velké akce, které se nakonec zúčastnilo zhruba 2000 závodníků, a tak jsme se s pořadatelé precizně dohodli na podrobnostech organizace závodu. Největší obavou bylo parkování aut závodníků, které však bylo efektivně vyřešeno, podobně jako v minulých letech, parkování na ploše u řeky v Řevnicích za Letovským mostem. Odtud dorazili závodníci po vlastní ose na start v Dobřichovicích. Podobně by mělo být zajištěno parkování i v roce letošním. Na organizaci závodu bude dohlížet početný tým pořadatelů.

Prostor startu a cíle bude na louce nad dobřichovickou lávkou a trasa samotného závodu povede jako v minulých letech po hřebenech Brd, a tak se postupně podíváte na nádherná místa kousek od domova. Po startu z Dobřichovic nad Řevnice směrem k Obrázku, potom

na Černolické skály a dál po hřebeni na Skalku. Pak po hřebenové cestě pod vrcholy kopců Brdo, Stožec a okolo vrchu Hradec zpět po Všeradické a Doupovské cestě směrem k Rochotům a do cíle v Dobřichovicích. Podrobnosti k závodu naleznete v nejbližší době na www.kolopro.cz a www.transbrdy.cz.

Cílem pořadatelů je, aby se na jejich závodech líbilo úplně každému, nejen těm, kteří přijedou soupeřit mezi sebou, a těch je většina, ale i divákům, kteří si přijedou s kolem a přáteli nebo rodinou aktivně užít volný čas.

Budete-li mít chuť si zazávodit, určitě si nenechte závod Trans Brdy ujít! A pokud nebudete závodit, přijďte si atmosféru závodu užít jako diváci. ■

Loňské premiéry v Dobřichovicích, se zúčastnilo zhruba 2000 závodníků.

📷 Iva Havránková
 📄 Petr Hampl

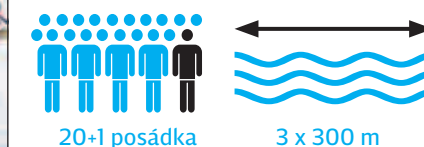
DRAČÍ LODĚ ZAPLNÍ BEROUNKU V DOBŘICHOVICÍCH

V sobotu 30. 4. 2016 proběhne v Dobřichovicích na řece Berounce další ročník populárního závodu dračích lodí. Myšlenka uspořádat na Berounce závod dračích lodí se zrodila v roce 2009 v hlavě dobřichovického občana pana Ostrýta, který se účastnil známého závodu na dračích lodích Kebuleho dračí podzim. Tehdy si řekl proč vlastně neuspořádat podobný závod v Dobřichovicích kde žije.

Nedlouho na to proběhla schůzka s ředitelem České asociace dračích lodí Petrem Klímou přímo na potenciálním místě činu v Dobřichovicích. Obě strany si domluvily vzájemné podmínky a závod dračích lodí nabyl konkrétních rozměrů.

Na nádherném místě blízko Prahy, přímo u frekventované cyklostezky, se s podporou města Dobřichovice odehrál první závod. Akce měla obrovský ohlas, a tak již bylo jasné, že závody dračích lodí se zde nebudou naposledy.

Jak vlastně takový závod probíhá? Posádku tvoří 20 členů pádlujících, +1 člen určující rytmus a tempo pádlování. Jede se na distanci 250-300m (tedy sprint), každá posádka jede minimálně 3 soutěžní závody (postupující z rozjžděk jedou 4 závody). O řízení lodí se starají profesionální kormidelníci z České asociace dračích lodí, mezi nimiž jsou mistři Evropy a světa. Mezi dobřichovickými, ale i dalšími okolními městečky a vesnicemi získal závod velkou popularitu a panuje zde i zdravá rivalita mezi jednotlivými posádkami. Každoročně největší atrakcí jsou samozřejmě dívčí posádky. Své umění Vám ukáží posádky s milými názvy jako Dračice, Spleštile blátivý či elegantní Dámy nedámy. Na závody se můžete přihlásit na adrese: www.dracilode-dobrichovice.cz ■

📷 Petr Kubín
 📄 Michael Pánek

CO JE TO EET?

Elektronická evidence tržeb (EET) či online registrace tržeb je způsob evidence tržeb, kdy jsou údaje o každé transakci obchodníka posílány na státní správu. Systém EET je zaveden v Chorvatsku a od roku 2016 má být spuštěn i v Česku. Podle Asociace podnikatelů a manažerů je návrh zákona o EET vařen z vody, nemá rozumný základ a všechny důvody ve prospěch zavedení EET lze snadno vyvrátit. Podle Asociace podnikatelů a manažerů se od zavedení EET v Chorvatsku výběr daní nezvýšil, zaniklo asi 20 000 živností, na nevybraném DPH se malí podnikatelé a živnostníci podílejí pouze 7 %. Zavedení EET kritizuje zejména ODS a TOP 09.

Předseda ODS prof. Petr Fiala uvádí, že EET:

- pomůže hlavně velkým firmám likvidovat konkurenci malých podnikatelů a živnostníků,
- zajistí politikům a vysokým úředníkům kontrolu a moc nad částí společnosti, která jejich vlivu zatím uniká,
- je to obrovská obchodní příležitost, kde se budou rozdělovat miliardy, a ty už asi mají předem určené příjemce.

Podle šéfa Asociace podnikatelů a manažerů Radomila Bábka není pravdou, že EET je namířena proti neplatičům, mimo jiné protože Ministerstvo financí neví, kolik existuje neplatičů, a protože asi dvě třetiny šedé ekonomiky se týká práce načerno, která se malých živnostníků a malých podnikatelů netýká.

Podle vedoucího Katedry financí a ekonomie Bankovního institutu vysoké školy Petra Musila odpovídá zavedení EET Babišovu již okřídlenému výroku, že „malé firmy jsou na prd“. A proto je tedy tím správným kladivem k zatnutí tipce malým a středním firmám a k likvidaci střední třídy. ■

📷 Istock 📄 TXT Redakce

EET OMEZÍ NABÍDKU TRADIČNÍCH ČESKÝCH POTRAVIN NA FARMÁŘSKÝCH TRZÍCH

Jedním z mnoha negativních důsledků zavedení plošné povinnosti elektronické evidence tržeb (EET) se stane omezení nabídky regionálních potravin a zemědělských výrobků od nejmenších pěstitelů a chovatelů z českého a moravského venkova zákazníkům ve městech na farmářských trzích. Je o tom přesvědčena Asociace farmářských tržišť ČR (AFT).

„Pro drtivou většinu malých pěstitelů a nejmenších výrobců potravin představují farmářské trhy jediné odbytové místo, kde mohou prodat svou produkci nebo sezónní přebytky, a své zboží nabízejí třeba jen několik týdnů nebo měsíců v roce. Kvůli tomu si těžko budou pořizovat potřebné technologie a software, protože náklady na ně budou vyšší, než je nepatrný a sezónní zisk z prodeje jejich produkt,“

tvrdí předseda AFT Jiří Sedláček ze spolku Archetyp, který v Praze provozuje farmářské trhy Jiřák a Náplavka.

Většinu výrobků prodávaných na farmářských trzích přitom nenajdou spotřebitelé v klasické tržní síti, a to nejen v nadnárodních sítích, ale ani v menších prodejnách na venkově nebo ve specializovaných malých prodejnách ve městech. Objemy zboží prodávaného na farmářských trzích jsou totiž často tak malé, že se kamenným obchodům nevyplatí produkty od malých zemědělských a potravinářských výrobců zalistovat a zařadit do své nabídky.

Především obyvatelé měst tak přijdou o možnost nákupu jedinečných, tradičních a čerstvých lokálních potravin, které

si v dosavadní historii farmářských trhů získaly velkou oblibu. Tím dojde zároveň k omezení možnosti propagace typických českých a moravských potravin a k omezení propagace českých a moravských potravin vůbec. Od začátku své existence představovaly, a stále představují, farmářské trhy místa, kde se se speciálními tuzemskými potravinářskými produkty mohli spotřebitelé z měst seznámit, a jejich nákupem podpořit jejich výrobce. Tento způsob propagace je přitom efektivnější, než nákladné marketingové projekty s cílem zvýšit odbyt potravin tuzemského původu a podpořit osvětu spotřebitele.

Stanovení povinnosti EET je tak nástrojem k omezení rozvoje venkova a odbytu českých a moravských potravin od malovýrobců, a je tak v přímém rozporu s politickými cíli, o nichž mluví stávající vládní garnitura. „Namísto toho, aby se vláda snažila zajistit výběr daní tam, kde by to bylo skutečně efektivní, například zákazem danit příjmy v daňových rájích, kde se ročně, dle odhadů expertů, ztrácí téměř 100 miliard korun,“ dodává Sedláček. Více informací na www.aftcr.cz ■

📄 TXT Jiří Sedláček, AFT ČR, jiri@aftcr.cz

JE TO PROMYŠLENÁ STRATEGIE, KTERÁ MŮŽE MÍT NEDOZÍRNÉ NÁSLEDKY, VARUJE ODBORNÍK

V Poslanecké sněmovně to již týdny vře kvůli plánovanému zavedení elektronické evidence tržeb (EET). Podle ministra financí Andreje Babiše to narovná zdeformované podnikatelské prostředí. Opozice namítá, že tvrdě dopadne na ty nejmenší živnostníky, kteří budou muset doslova „zavřít krám“. Opravdu bude tak zle? A komu naopak EET prospěje? Na to jsme se zeptali nezávislého odborníka Františka Havláta.

Ministr financí Andrej Babiš se při návrhu elektronické evidence tržeb inspiroval Chorvatskem. Tvrdí, že by evidence měla napomoci k narovnání podnikatelského prostředí. Je to podle Vás ten správný nástroj, jak toho docílit?

Podle mě je naprosto nelogické, že se někdo v České republice inspiroval právě Chorvatskem, které se nachází v úplně jiné ekonomické situaci, než jsme my. Proto tvrdím, je to špatně, neboť ani v Chorvatsku tenhle systém nefunguje, alespoň podle mých informací. Určitě souhlasím, že je zapotřebí narovnat podmínky v České republice, ale primárně musíme začít u velkých firem. Myslím tím banky, nadnárodní korporace, řetězce anebo úniky finančních prostředků do daňových rájů. V další řadě třeba i takové firmy, jako je Agrofert, kde si v podstatě najímají daňové poradce pro takzvanou optimalizaci zisků. A až tady toto nějakým způsobem ošetříme a narovnáme, můžeme řešit také živnostníky, kteří možná mají nějaké úniky, ale podle mě jsou celkem irelevantní. Jsem přesvědčen, že živnostník si maximálně pomůže „drobnostmi“. Ale komplexně si rozhodně nemyslím, že živnostníci jsou podvodníci, zloději nebo něco jiného. Živnostníky musíme podporovat, a ne šikanovat.

Co tedy vlastně Babiš tímto krokem sleduje?

Dovoluji si tvrdit, že je vše důkladně promyšlené a propracované. Záměr je pravděpodobně následující, čím víc se v České republice zlikviduje malých firem, podnikatelů-živnostníků na venkově, o to efektivněji se budou prosazovat velké zahraniční nebo tuzemské firmy. Pochopitelně se tím naskytne jedinečná možnost pro firmy podobné Agrofertu, které můžou mnohonásobně zvýšit výrobu svých potravinářských výrobků, ať už pekařských, masných či mléčných. Tohle může mít nedozírné následky. Místo toho, abychom podporovali a zpřístupnili veškeré dotace pro malé firmy, uděláme opak. Dotace by měly být určeny právě malým firmám, ať už jde o zednickou, tesařskou dílnu nebo výrobce potravin. Smysl dotací musí plnit zejména malé firmy. Ovšem je nutno počítat i s dobou, kdy dojde k mezigenerační výměně. To znamená, když požádá o dotace podnikatel nacházející se ve věkové skupině čtyřicet a více let, měl by to pak následně předat dále svým dětem. A nějakým způsobem i oni na tu tradici naváží. Potom dotace mají smysl. Není přece možné, abychom dnes vzali dotace, které platíme z finančních prostředků daňových poplatníků a podporovali jimi velké (megalomanské) firmy. A je již jedno, jestli se jedná o zahraniční nebo české.

Opoziční ODS a TOP 09 varují před dopadem EET na malé živnostníky a podnikatele. Varují, že velké množství z nich skončí. Myslíte si, že to reálně hrozí?

Určitě. Postiženi budou hlavně obce do tisíce obyvatel, kde dnes máme podnikatele, řekněme třeba obchodníky, hostinské, ale i řemeslníky, kteří podnikají, že je to sotva uživí. A pokud je EET zruší, tak budou mít pouze dvě varianty – buď skončí na úřadu práce, anebo se nechají někde zaměstnat, při troše štěstí naleznou práci, ale možná budou nuceni dojíždět třicet až sedmdesát kilometrů. Což by nebylo dobře. Proto tady musí podporovat tyto malé živnostníky, a ne vymýšlet různé nástroje, prostředky k jejich likvidaci. Není snad potřeba zdůrazňovat, že to dopadne i na podnikatele ve městech, ale pochopitelně méně než na venkově. Znovu dojde k radikální urbanizaci obyvatel, aby našli alespoň „nějakou“ práci a nemuseli tolik dojíždět. Tím vzniknou problémy spjaté s nedostatečným věnováním se rodině a výchově dětí. A pokud skončí na úřadu práce, bude to mít fatální dopad na rodiče, děti a jejich motivaci k práci, protože budou vědět, proč a hlavně díky komu rodiče skončili s prací. Tady spatřuji asi úplně největší chybu ze strany státu.

Zeptám se trochu jinak. Když EET všem těmto skupinám uškodí, komu pak přinese prospěch?

EET určitě zase prospěje velkým firmám, například Agrofertu. Když tady skončí drobní podnikatelé pracující v potravinářství, tak je jasné, že třeba Agrofert zaujme ty „vyklizená“ místa po těchto podnikatelích, a tím následně zvýší svoji výrobu. Ano, určitě rád se toho ujme. A jak už tomu bývá, ministerstvo financí zajistí i další návaznosti. Tím myslím, hlášení o DPH, čímž stát získá další (nepodstatné) informace. A já se ptám, proč má mít stát informace o tom, kdo, kde, s kým, jak, v jakém množství a jaké ceně obchoduje?

Není to naprosto absurdní a zbytečné? Stát musí chtít podporovat hlavně ty malé, aby se zvýšila zaměstnanost nejen na venkově. Opakuji, těžít z toho budou jen velké firmy, řetězce a další, kteří budou ovládat ten nuceně vyklizený prostor po malopodnikatelích.

EET tedy říkáte razantně ne. Pokud přistoupíme na argument, že v tomto směru jsou zde daňové úniky, co by tedy mohlo podnikatelské prostředí narovnat?

Každému, kdo je toho názoru, že je zde zdeformované podnikatelské prostředí kvůli malým firmám a živnostníkům, mohu jen odpovědět: hlupák a idiot. Omlouvám se za takové oslovení, ale nemůžu jinak. Ten dotyčný vůbec netuší, o čem je podnikání rodinného typu. Naš trh pokřivily především velké nadnárodní i tuzemské společnosti, které pančují potraviny nebo prodávají nekvalitní zboží. Křiví je tím, že nám prodávají něco, co už s kvalitou nemá nic společného. Ano, souhlasím s panem ministrem Babišem, že jestli někdo v České republice křiví, ničí trh, tak jsou to právě velké korporace.

Protože ty nejvíce podvádí české občany. Ale v žádném případě to nedělají malé firmy ani živnostníci. Je zapotřebí, jak už jsem předeslal, řešit nadnárodní banky, velké společnosti, které mají sídlo mimo Českou republiku. Přece jim nedovolíme, aby na nás občanech České republiky tak jednoduše a výhodně vydělávali. Já si myslím, že z logiky věci by měly prioritně podnikat české firmy a podnikatelé, abychom předávali tradice a zkušenosti z generace na generaci. Nenechajme vládu, aby je (nás) záměrně likvidovala. ■

NEJVÝNOSNĚJŠÍ POVOLÁNÍ V ČECHÁCH: OLIGARCHA, KTERÝ JE MINISTREM FINANČÍ

Ne každý má to štěstí, že může v životě dělat to, co ho baví, aby ho to zároveň slušně uživilo. Bohužel právě vysoký výdělek většinou nejvíce zajímá ty, kteří se rozhodují o svém budoucí povolání. Nejvýnosnější povolání se ale mění s dobou. Dříve to byl jeřábník, popelář, zelinář či předseda odborů. Po roce 1989 se jako finančně nejzajímavější povolání jeví být právníkem, lékařem, bankéřem či soukromým podnikatelem. Nejvýnosnějším povoláním dnešní doby je jednoznačně oligarcha, který je zároveň ministrem financí.

Jaké má takové povolání výhody?

Kromě běžného platu 2,0 milióny korun ročně můžete svým firmám odpouštět daně (současný ministr financí Andrej Babiš odpustil svému Agrofertu 1,5 miliardy), nebo můžete svým firmám bez obav přidělovat dotace v rádech miliard korun ročně. Další výhodou tohoto zaměstnání jsou bezesporu obrovské možnosti, které máte při získávání informací o svých konkurentech. Pokud Vám konkurent vysloveně vadí, můžete mu významně zkomplikovat život cíleným zaúkolováním Vašich podřízených ve Finančně analytickém útvaru. Pokud potřebujete zmapovat trh v celé republice, tak můžete klidně sáhnout k ráznému kroku a zavést třeba elektronickou evidenci tržeb tzv. EET či pravidelná kontrolní hlášení o DPH. Díky těmto opatřením tak zjistíte o všech všechno. Vše bez problémů prosadíte díky poslancům své vlastní strany, kteří jsou k vám vysoce loajální, protože bez vás jsou jinak úplně nic. Jaké to ale může mít následky?

Zničí EET farmářské trhy a malé hospody?

Povinnost podávat pravidelně kontrolní hlášení o DPH již platí od počátku roku

2016. Zákon o zavedení EET prošel nedávno třetím čtením v Poslanecké sněmovně. Zákon, který dokonale zmapuje kde, kdo, jak a za kolik nakupuje. Proti tomuto zákonu od počátku hlasitě vystupovali jen poslanci ODS a TOP 09. Zákon s největší pravděpodobností bude mít za následek kromě jiného i ukončení činnosti malých hospod či konec části prodejců na farmářských trzích. Po EET pro malé farmáře a podnikatele zavede Andrej Babiš EET pro lékaře a další profese. Vládní strany tvrdí, že zavedení EET je férový krok, který přinese všem stejná pravidla. Andrej Babiš dokonce prohlásil, že tím zvýší výběr daní o 18 miliard. Tento odhad je ale podle čísel NKÚ úplný nesmysl. Řada prodejců na farmářských trzích či hospodských v malých hospodách se ale bojí, že budou muset, kvůli Babišovi a pořizovacím nákladům na registrační pokladny, se svým podnikáním úplně skončit.

Proč se neřeší daňové úniky u velkých firem, které jsou v rádech desítek miliard?

Podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu jsou daňové úniky v České republice asi 100 miliard korun ročně. Živnostníci, na které se EET bude vztahovat, mají

z této sumy ale jen marginální část, asi jen 7%. Zbytek jsou daňové úniky velkých firem. Místo postupné likvidace malých živnostníků a malých podnikatelů by se vláda měla raději zaměřit právě na úniky daní z firem, které daní v daňových rájích či optimalizují daně tak, že při miliardových obratech platí jen minimální daně. K těmto firmám patří bohužel i firma AGROFERT našeho slovenského ministra financí, která se se svým obratem řadí na třetí místo co do velikosti firem. Pokud se ale podíváme na výši odváděných daní této firmy v České republice, tak ji v první dvacítku vůbec ne-najdeme. Ale možná do AGROFERTU pošle ministr financí přísnou finanční kontrolu aby zjedнала pořádek (lol).

Kolik živnostníků ukončí podnikání po zavedení EET?

Jako příklad pro zavedení EET si zašel Andrej Babiš do Chorvatska. Po jeho zavedení se výběr daní v Chorvatsku prokazatelně nezvýšil, ale za to zde skončilo 40 % živnostníků. Uvidíme, kolik procent to bude v Čechách. V této souvislosti nám musí vytanout na mysl řada otázek. O kolik přijde stát na daních, až tito lidé zcela skončí své podnikání? Co budou tito lidé dělat? Budou brát sociální dávky, budou nezaměstnaní? Co jejich rodiny, které živí?

Jak už bylo řečeno, tak z čísel NKÚ vyplývá, že největší úniky jsou ve velkých firmách. Výše těchto úniků odhaduje NKÚ na 100 miliard. U nás je podle oficiálních čísel 13 400 českých firem, které daní v daňových rájích. Již toto číslo dává tušit, že jestli někde unikají státu daně, tak to může být právě zde. Jedním z hlavních argumentů vlády a ministra financí při obhajobě EET je narovnání podnikatelského prostředí. Nějak do pozadí se ale dostávají věci, které podnikatelské prostředí opravdu výrazně pokrucují. To jsou zejména dotace či investiční pobídky velkým firmám. Dále firmy s nedohledatelnými vlastníky, přes které jsou čerpány dotace. Mimochodem přes jednu z takových firem čerpal Andrej Babiš 50 miliónovou dotaci na svoje Čapí hnízdo.

Jako ministr financí vyhráváte státní zakázky

Další nespornou výhodou tohoto zaměstnání je, že máte spousty neveřejných informací díky nimž můžete bez problémů vyhrávat státní zakázky. Některé si klidně i sám přidělíte. Miliardové státní zakázky získala např. Babišova firma NAVOS či UNILESS ale i řada dalších. Babiš dříve nadával na ministra Řebíčka, že vyhrává státní zakázky v rozsahu stovek miliónů. A nyní, když je u moci, si sám přiděluje státní zakázky v řádu miliard korun.

Je správné dostávat na dotacích více než odvádím na daních?

Prof. Petr Fiala, předseda ODS, ukázal nedávno v pořadu Otázky Václava Moravce, velmi zajímavá čísla. Z nich je patrné, že Agrofert Andreje Babiše zaplatil v roce 2014 na daních pouhých 743 miliónů. (celková uvedená částka 1,5 miliardy byla součtem s daněmi v Německu) Na dotacích, které jsou vypláceny z našich daní, však získal Agrofert z našich daní minimálně 1,7 miliardy.

Tyto nešvary se bohužel děly i dříve. Dělo se tak ale řádově v menších částkách. Nejednalo se o miliardy, ale o desetimilióny. Měli jsme však jednu výhodu a to média, která sloužila trochu jako hlídač pes. Jakmile se zjistilo nějaké propojení politiky a byznysu, byly toho plné noviny a televize. To se dnes bohužel neděje.

Musíte vlastnit média

Chcete-li se tedy stát budoucím úspěšným a oblíbeným oligarchou a ministrem financí, zbývá ještě jeden důležitý krok. Musíte skoupit všechna média. Když se vám toto podaří, již nic nebrání tomu, aby vaše firmy rostly díky státním zakázkám, platili jste nízké nebo žádné daně, získávali obrovské dotace a byli i přesto nejoblíbenější politikem.

Má toto nejvýnosnější povolání oligarchický ministr financí vůbec nějaké nevýhody? Možná jednu. Špatně usínáte. ■

Michael Pánek

Vydavatel Magazínu ProRock, bývalý dlouholetý starosta města Dobrušky, místopředseda Středočeské ODS, v podzimních volbách kandiduje do zastupitelstva Středočeského kraje za ODS.

TXR Michael Pánek

BABIŠOVA EET ROZPÁLILA DOBĚLA POPULÁRNÍHO ŠÉFKUCHAŘE ZDENĚKA POHLREICHA

Co na srdci, to na jazyku. Populární šéfkuchař Zdeněk Pohlreich řekl na plnou pusku, co si myslí o Babišově elektronické evidenci tržeb.

„HOSPODSKÝM, ŘEZNÍKŮM, ZELINÁŘŮM, TAXIKÁŘŮM A PINGLŮM SE TADY ZÁVIDĚLO UŽ ZA „KOMÁRŮ“,“

prohlásil Zdeněk Pohlreich.

Co vzkázal ministru financí? „Elektronická evidence tržeb je diskriminace části podnikatelů,“ uvedl pro Živnostenskelisty.cz šéfkuchař Zdeněk Pohlreich.

Podle jeho názoru tato novinka z pera ministra financí Andreje Babiše žádné zlepšení výběru daní nepřinese. Zároveň se domnívá, že jde o diskriminaci jeho kolegů z oboru, neboť gastronomie je prý de facto jediným oborem, kterého se registrační pokladny dotknou. „Kdo kradl doteď, bude krást dál, a nikdo to nezmění,“ uvedl Pohlreich v rozhovoru pro Živnostenské listy.

„Je to nespravedlivé opatření a nemyslím si, že je to dobře,“ uvedl Pohlreich rozčileně. „Opravdu nesnáším opatření, která jsou jen pro někoho. Ať to platí pro všechny,“ sdělil. „Nevím, proč hotely a restaurace ano, a ostatní ne. Myslím si, že se tady i v jiných oborech rozkradou tak obrovské peníze, takže vůbec nechápu, proč pro jedno průmyslové odvětví mají platit nějaká nařízení, a pro jiná platit nemají. Hospodským, řezníkům, zelinářům, taxikářům a pinglům se tady závidělo vždycky. Už za ‚komárů‘,“ uvedl.

Divné mu přijde i to, že se tady zavádějí balkánské nápady. Babiš se totiž inspiroval systémem v Chorvatsku. Jako lež mu přijde také odvolávání se na sníženou sazbu DPH. „Tady se hřímá, že náplast na to všechno bude snížení na 15 procent, není to pravda. Je to čistočistá účelová lež. To se přece bude vztahovat jenom na nealko a na potraviny, ne na alkoholické nápoje,“ podotkl.

Rozčilil se i nad tím, že obří korporace, které tady dle něj vytváří byznys pro cvičené opice, zde mají otevřenou náruč. „Proč by měly mít zahraniční firmy, ve kterých naši lidé přenášejí balíky z jednoho regálu do druhého nebo tahají čínské pneumatiky, lepší podmínky? Lidé, kteří se snaží podnikat vlastním úsilím za vlastní peníze, nemají nic. Nemyslím si, že by to tak mělo být,“ uzavřel. ■

📺 FTV Prima
📄 TXT FTV Prima

PETR FIALA: PREMIÉR NESMÍ TOLEROVAT PODVODY S DOTACEMI

Server Neovlivni.cz nedávno přinesl nové závažné informace o neoprávněném čerpání dotací na víkendové sídlo Andreje Babiše. Z nich vyplývá, že Andrej Babiš lhal, když tvrdil, že dotace pro jeho luxusní rezidenci Čapí hnízdo byly opakovaně prověřovány domácími audity a nebylo zjištěno žádné pochybení. Nejenže nyní honosnou farmu prošetřuje evropský Úřad pro boj s podvody, ale přepychové sídlo mělo za neoprávněné čerpání dotací dostat mnohamilionové pokuty už v minulosti. Tato kauza by ve své nepostižitelnosti nebyla myslitelná

v dobách před nástupem Andreje Babiše k moci. Po celá dvě desetiletí svobody zde ministři museli pokládat své funkce při mnohem méně závažném podezření. Za současný stav, kdy nelze donutit vrcholného politika k přijetí zodpovědnosti, nesou vinu zejména jeho koaliční partneři, tedy ČSSD a KDU-ČSL. Andrej Babiš by měl ze svého jednání vyvodit politickou odpovědnost. Pokud to neudělá, musí začít bezodkladně jednat ti, kteří s ním vládnou.

Vyzývám proto premiéra Sobotku, aby se postavil k takto závažným informacím

čelem a začal jednat. Vyzývám také vládní strany, aby se tématem zneužívání dotací ministrem financí zabývaly a vyvodily z tohoto případu patřičné důsledky. Zároveň vyzýváme orgány vyšetřování, aby si udržely svoji nezávislost a neměly strach. ■

Petr Fiala
předseda ODS

✉ mojeods.cz

NEJVĚTŠÍ DAŇOVÉ ÚNIKY JSOU U VELKÝCH FIREM

Počet českých firem, které mají vlastníka se sídlem v daňovém ráji, ke konci roku 2015 dosáhl 13 419 a meziročně mírně vzrostl. Nejvíce si české společnosti oblíbily Nizozemsko, své sídlo tam má zhruba 4 500 českých firem.

Mezi nimi například i Linet podnikatele Zbyňka Frolíka. „Potřebujeme klid a stabilitu, ne permanentní změnu zákonů. Chtěli bychom, aby se nám politici do byznysu co nejméně pletli, aby byly zákony jednodušší, aby byly průhledné a aby nebyly tak časté změny,“ vysvětlil Frolík Českému rozhlasu, co jej k změně sídla vedlo.

Podle analytika Michala Řičaře ze společnosti Bisnode je Nizozemsko typickým daňovým rájem. „Zejména právě proto, že poskytuje stabilní legislativní základnu, tam firmy často zakládají své mateřské společnosti, z nich pak vznikají v dalších členských státech dceřiné společnosti. Díky zamezení dvojímu zdanění je to i perfektní země, která poskytuje prakticky minimální daňovou zátěž,“ řekl v rozhovoru pro HlídacíPes.org a pořad Řečí peněz Českého rozhlasu Plus.

Právě Bisnode pravidelně sestavuje přehled toho, kolik českých firem má své sídlo v daňových rájích. I když ve vnímání veřejnosti jsou typickým daňovým rájem exotické země typu Seychely, Belize nebo Panama, u českých firem to tolik neplatí.

Daňový ráj může být i Česko

„Daňovým rájem může být podle okolností i Velká Británie, Lichtenštejnsko, Nizozemí. Právě tím, že mají vyspělejší prostředí, větší stabilitu, dohody o ochraně investic. Nebo nabízejí třeba úlevy – jako Nizozemsko – pro start-upy z oblasti informačních technologií,“

říká expert na daně a korporátní daňové poradenství Petr Frisch ze společnosti ProFactum Consulting.

Za jistých okolností může být podle něj daňovým rájem i Česká republika. „Třeba z pohledu občana německé republiky, je Česko daňovým rájem pokud jde o jeho vlastní zdanění. Může se rozhodnout, zda 45% v Německu, nebo 15% v České republice. Je spousta německých občanů, kteří sem přesídlili, do Německa to nemají daleko a platí tu mnohem menší daně než v Německu,“ říká Frisch.

To, že Česká republika může být při vhodné konstelaci pro některé firmy aspoň dočasně daňovým rájem, potvrzuje i Michal Řičař: „Za daňový ráj v podstatě může být označena jakákoli země, která určitým způsobem zvýhodňuje určitou skupinu. Třeba za premiéra Paroubka tu byl tlak na velké investice a lákání zahraničního kapitálu a v tu chvíli byla Česká republika pro velké investory daňovým rájem.“ Celkový počet českých firem v daňových

rájích – přibližně 13,5 tisíce – není v poměru k celkovému počtu firem nijak významný, představuje zhruba tři procenta. Jejich základní kapitál v součtu činí 417 miliard korun.

„Mnoho nových firem v daňových rájích nevzniká, spíše se tam už etablovaly a našly si cestu, jak významně optimalizovat daně. Mnohé z nich volí daňové ráje ne vždy kvůli nižším daním, ale také kvůli anonymitě,“

upozorňuje ekonom Michal Řičař.

Dá se však předpokládat, že počet firem, které v zahraničních jurisdikcích hledají hlavně anonymitu bude klesat. Je za tím i mezinárodní tlak a snaha s ohledem na zisky z korupce, zločinu či praní špinavých peněz odkrývat skutečné vlastníky firem.

„Omezování anonymity souvisí i se zdaněním. Pokud finanční úřady v domovské zemi budou vědět, kdo je skutečným vlastníkem, budou si moct ověřit, zda je celá struktura takřka jenom na papíře, nebo zda má opodstatnění,“ podotýká daňový expert Petr Frisch.

Zatím jen 50 milionů

Snahu dobývat z dříve nedobytných míst informace o tuzemských firmách potvrzuje i česká finanční správa. „V rámci celorepublikové kontrolní akce provedly loni finanční úřady u českých firem desítky šetření, zaměřených na vazby

a transakce se subjekty v daňových rájích,“ říká mluvčí Generálního finančního ředitelství Petra Petlachová. Výsledkem akce bylo dodatečné doměření daně z příjmů v částce 50 milionů korun. I když v poměru k množství peněz, jež v daňových rájích celosvětově končí, jde o bezvýznamnou částku, ukazuje to na jasný trend.

„V souvislosti s rozšiřující se mezinárodní spoluprací má aktuálně Česká republika uzavřené mezinárodní smlouvy i se státy, které jsou považovány za daňové ráje,“ potvrzuje Petlachová.

Možnost ověřit si potřebné informace má tak česká finanční správa díky mezinárodním smlouvám dohodám na Kypru, v Panamě, Lichtenštejnsku, Britských Panenských ostrovech, Bahamách, na ostrovech Man, Jersey či Normanské ostrovy.

Další možností získání informací je mnohostranná Úmluva o vzájemné správné pomoci v daňových záležitostech, k níž přistoupilo již přibližně 90 států světa, mezi nimi i Mauricius a Seychely. „Kontrolní činnost finančních úřadů v této oblasti bude pokračovat i v letošním roce, a to i s ohledem na skutečnost, že počet českých společností, které mají své vlastníky v daňových rájích, neklesá,“ upozorňuje Petlachová.

Podle mezinárodní protikorupční organizace Transparency International (TI) by daňové ráje měly ze světové ekonomiky v ideálním případě zcela zmizet. „Hlavní problém je, že je to nástroj, jak odvádět velkou část zisků a utíkat z daňových povinností v zemích, kde se ty zisky generují,“ říká ředitel české TI David Ondráčka s tím, že v daňových rájích končí z celého světa sumy odpovídající trilionům korun.

„Podstatné je, aby se na zániku daňových rájů shodli lídři hlavních světových ekonomik. Je zapotřebí vytvářet tlak, třeba tím, že když daná země nebude spolupracovat, nebude poskytovat informace, tak veškeré platby či dividendy z této země budou automaticky daněny,“ navrhuje Ondráčka.

Tlak má podle něj směřovat i na samotné firmy: „Ten, kdo bude své peníze odvádět do daňových rájů a vlastně je nedanit, musí být postupně omezován na možnostech získávat veřejné peníze, zakázkami počínaje a nejrůznějšími dalšími podporami konče.“

Ráje jsou i v EU

Podle Petra Frische je však pravděpodobné, že daňové ráje nezmizí. Už proto, že mezi těmi často využívanými jsou Spojené státy i země Evropské unie – Nizozemí či Lucembursko.

Problematická je prý i námitka, že danit by se mělo tam, kde zisk vzniká. „Jestliže máte nadnárodní společnost s pobočkami po celé Evropě, tak kde vzniká ten zisk? Podle tohoto názoru by se musela tato firma rozdělit a nemohla by mít mateřskou společnost v jedné zemi,“ říká Frisch.

Podnikatelská veřejnost bude podle něj vždy posuzovat jednotlivé daňové režimy a využívat výhody, které se jí legálně nabízejí. „Na optimalizaci daní není ekonomicky nic špatného, něco jiného je anonymita a veřejné peníze. Pokud veřejné peníze končí někde u anonymních firem, je to špatně. I Česká republika už zavedla, že firma, která žádá o veřejné peníze, nesmí být anonymní. To je správný směr i signál do tržního prostředí,“ říká Michal Řičař z Bisnode.

I když Česká republika kvůli daňovým rájům o část daňového výnosu nepochybně přichází, otázkou je, zda si za to nemůže i sama. „Tím, že zde není lepší prostředí pro podnikání, tím, že máme problémy se zadáváním veřejných zakázek. Pokud se odstraní tyto problémy a odstraní se kompletně anonymita, myslím, že problémy s daňovými ráji se nás týkat nebudou,“ odhaduje Petr Frisch. ■

Robert Břešťan

Absolvent Vyšší odborné školy publicistiky a Literární akademie – soukromé vysoké školy Josefa Škvoreckého, bývalý redaktor a moderátor Českého rozhlasu 6/ Rádía Svobodná Evropa, české redakce BBC World Service, politickým reportérem HN a šéfredaktorem zpravodajské stanice Českého rozhlasu – Rádía Česko.

☒ D-Stanley via Foter.com / CC BY
 ✎ Robert Břešťan

ISLÁMSKÝ STÁT

Jedno z nejčastěji skloňovaných sousloví v médiích současnosti. Co však stojí za jeho vznikem? Pro tyto informace musíme sáhnout hlouběji do minulosti, než je doba, po kterou o daném fenoménu čteme v denním tisku.

Al-Káida v Iráku

Vznik dnešního Islámského státu se totiž datuje už od 90. let minulého století, kdy místo něj působily původní dvě džihádistské skupiny (jmenovitě Bayat al Imam a Džama'at al-Tawid wa-al-Džihad) pod správou jordánského vůdce Abú Mus'ab az-Zarqáwího, který se později stal spojkou sítě al-Káidy. Právě tyto džihádistské skupiny započaly po invazi do Iráku v roce 2003 s útoky na šíitské a kurdské komunity, které se v post-husajnovské éře staly

v Iráku dominantními. Zarqáwí, který přejal jméno podle města Zarqá ležícího poblíž jordánského Ammánu, odkud také pocházel, inklinoval k salafismu již od útlého věku. Zhruba stejnou dobou, v roce 2003, založil irácký vůdce Abú Bakr al-Baghdádí podobně zaměřenou džihádistskou skupinu, zvanou Džajš Ahl al-Sunna wa al-Džamá'a.

Když byl pak roku 2004 Bakr al-Baghdádí zajat armádou Spojených států ve městě Fallúdža v irácké provincii Anbár, Zarqáwí se spojil s Usámou bin Ládinem a připojil

tak svou skupinu k al-Káidě. Vznikla tzv. al-Káida v Iráku, neboli zkráceně AQI. Al-Baghdádí byl pak koncem roku 2004 propuštěn, jelikož dle posudku Američanů neznamenal pro koaliční síly či irácké instituce velké riziko. Pouhé dva roky na to, v červnu 2006, byl Zarqáwí zabit při bombových útocích v iráckém městě Hibhib a vládu nad AQI přebíral Abú Ajjúb al-Masrí, původně vůdce egyptské džihádistské skupiny, který byl dosazen bin Ládinem a který k dané pozici přistupoval spíše jako k možnosti boje proti "západní ideologii v celém světě" než jako k mesiášskému poslání chránit sunnity před šííty, čímž se naopak definoval Zarqáwí.

Vzestup Islámského státu

Pouze pár měsíců po Zarqáwího smrti založily některé džihádistské frakce uskupené v rámci Poradního výboru mudžáhidů (zastřešující organizace šesti sunnitských povstaleckých skupin) Islámský stát v Iráku (ISI). Bakr al-Baghdádí se stal zodpovědným za komisi Šaría, vůdcem ISI se však stal Abú Omar al-Baghdádí, irácký salafista řízený al-Masrím. Omar al-Baghdádí byl však roku 2010 zabit i spolu s al-Masrím a Bakr al-Baghdádí se ujal vedení tehdy značně oslabeného ISI. Post vůdce Islámského státu zastává dodnes. Nejedná se však pouze o jednostranný vývoj daný slučováním menších džihádistských uskupení, naopak můžeme pozorovat velmi komplexní souhrn faktorů, které umožnily vzestup ISI.

Začněme třeba tím, že v momentě, kdy se Americké jednotky stáhly z Iráku, irácký premiér Núrí al-Málíkí, který za vlády Saddáma Husajna působil jako disident a jehož strana po invazi amerických jednotek do Iráku vyhrála volby, prosadil ve válkou oslabené zemi pro-šíitskou agendu, čímž si kompletně znepřátelil sunnitskou menšinu, původní povstalec a členy irácké armády, kteří se snaží o znovuzískání moci, jakou

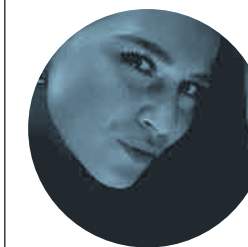
měli v Iráku za vlády Saddáma Husajna. Dalším neopomenutelným faktem bylo dopadení a zabití bin Ládina, které v květnu 2011 oslabilo al-Káidu, což vedlo k větší autonomii jejich spřízněných skupin. Arabské jaro a nárůst konfliktů v severoafrických a blízkovýchodních zemích pak podnítilo destabilizaci regionu a přineslo expanzi extremistických hnutí. A v neposlední řadě občanská válka v Sýrii, která započala v březnu 2011 a která přinesla střet diktátorského režimu Bašár al-Asada a dalších zahrnutých frakcí jako jsou šíitské milice, demokraté, umírnění a stovek až tisíců dalších povstaleckých skupin, se stala přímo živnou půdou pro džihádisty. Bašár al-Asad byl navíc ve spojeneckém svazku s AQI a podílel se na řadě ničujících útoků proti iráckým institucím z roku 2009.

Expanze do Sýrie

ISI vyhlásil svůj "nezlomný návrat" začátkem roku 2012 doprovázený drtivými útoky a silným mediálním dopadem. Např. mezi létem 2012 a 2013 organizoval násilnou kampaň "Breaking the Walls", při níž byly z několika věznic osvobozeny stovky džihádistů. ISI a al-Káida podpořily v Sýrii vznik Fronty an-Nusrá, jejímž vůdcem se stal Abú Muhammad al-Džulání pověřený Bakr al-Baghdádím. Tímto krokem expanzovala ISI i na území Sýrie. V dubnu 2013 bylo proklamováno založení Islámského státu v Iráku a Levantu, dnes je znám také pod zkratkami ISIL, ISIS, či pod pejorativním označením Daesh, s přidružením an-Nusrá, což al-Džulání odmítal, a Ajmán az-Zavahrí, který se stal vůdcem al-Káidy po smrti bin Ládina, instruoval al-Baghdádího, aby setrval pouze v Iráku. Ten však tuto výzvu odmítnul, a proto se počátkem roku 2014 al-Káida oficiálně distancovala od ISIS, která se zaměřila na obsazování a administraci sunnitských teritorií v Sýrii.

ISIS tedy není pokračovatelem, ani částí starší radikální islamistické organizace al-Káida, která zůstává hrozbou zejména v severní Africe a Jemenu. Je spíše jejím

nástupcem. Je potřeba si uvědomit, že ISIS dokonce nesplňuje obecně přijímaná kritéria teroristické organizace, pouze využívá teroristické praktiky. Obecně se má za to, že teroristická organizace skýtá desítky až stovky členů, kteří útočí na civilisty, nedrží teritorium a nemohou přímo čelit vojenským silám. ISIS má na 30.000 členů, drží stálá teritorium v Iráku a Sýrii, udržuje rozsáhlé vojenské schopnosti, má operační infrastrukturu, samofinancování a zapojuje se do sofistikovaných vojenských operací. Občas se také uvádí, že ISIS je jakýsi pseu-dostát vedený konvenční armádou spíše než teroristická organizace. ■

Alena Rytířová

Autorka je absolventem Metropolitní univerzity Praha v oboru Mezinárodní vztahy a evropská studia. V současné době je příspěvatelkou Magazínu ProRock, kromě toho se však věnuje hudební produkci a textování hudby. Žije v Řevnicích, kde je také členkou místního sdružení ODS.

📷 iStock
 📄 Alena Rytířová

RESTAURACE ZÁMECKÝ HAD

Stalo se vám někdy, že jste v jisté restauraci okusili celkem běžně nabízené jídlo, jako např. salát Caesar, a pak už jste si ho nechtěli dát nikde jinde? Prostě na Caesar se chodí na tohle konkrétní místo a basta? Tak to je pro nás případ restaurace Zámecký had. Já osobně mám v oblíbě spíše salát s rozpečeným kozím sýrem, ale to už je každému dle jeho gusta.

Do restaurace, která se navíc nachází v krásném areálu dobřichovického zámku přímo u řeky, chodíme už nějakou dobu, takže jsme měli možnost toho ochutnat mnohem více. Tence nakrájené hovězí carpaccio perfektně nastartuje vaše chuťové buňky, rajčatová polévka s domácím pestem vás příjemně zahřeje a pokud saláty nejsou zrovna to, po čem vaše tělo prahne, nemůžete se splést při volbě čerstvých domácích těstovin s rozličnými ingrediencemi, nebo při výběru z široké nabídky mas od ryb až po flank-steak. Restaurace podává skvělá vína a domácí dezerty.

Interiér je vyveden velmi útulnou kombinací moderních i klasických zámeckých prvků, rozdělen na kuřáckou a nekuřáckou část a vybaven dětským koutkem. Rozhodně jedna z nejlepších restaurací na Praze-západ. ■

www.zamecky-had.cz

📷 archiv restaurace
TXT redakce

ŠPAGETY S CITRÓNOVOU OMÁČKOU A TUŇÁKEM

Ingredience na 4 porce:

1	balíček špaget
8	pol. lžic másla
8	pol. lžice olivového oleje
8	pol. lžice medu
	kůra a šťáva z 1 citronu
4	malé nebo 2 velké konzervy tuňáka v oleji,
	sůl
	pepř
	rukola

- Špagety uvařte dle návodu na obalu (ideálně v osolené vodě se lžící olivového oleje).
- Med rozpusťte v mikrovlnce nebo v kastrůlku na sporáku.
- Konzervu tuňáka trochu pootevřete a vylijte z ní většinu oleje.
- Ve velké míse rozmíchejte olivový olej, citronovou šťávu a nastrouhanou kůru, přidejte med, trochu pepře a vše našlehejte metlou.
- Do jiného kastrolu dejte máslo a promíchejte ho s uvařenými a procezenými špagetami.
- Špagety pak přidejte do mísy s citronovou omáčkou a pořádně promíchejte pomocí dvou vařeček. Až nakonec přidejte tuňáka a podávejte dozdobené rukolou.

„SOFISTIKOVANÝ,
PŘESTO TAK SNADNÝ
RECEPT OD SURFAŘE.“

📷 Helena Rytířová
TXT Helena Rytířová

TIMUDEJ

Černošická kapela Timudej vydává po delší odmlce v těchto dnech album **Ještěně**. O jejich novém hudebním počínu, zážitcích z nahrávání alba, nahrávání videoklipů k novým písním a východoněmeckém mágovi Rudym Korerovi jsme se bavili se zpěvákem Pavlem a saxofonistou Georgim.

Po jak dlouhé době vlastně vydáváte novou řadovku?

Ještěně je třetí řadové album po albech Paní, pojdte si hrát (2005) a Con'Čerto Grando (2008), takže po osmi letech.

Jak dlouho, kde a s kým album vznikalo?

Album vznikalo po různých, převážně sudetských, chalupách, roubenkách a dokonce hřebčinech během kapelových soustředění, a další dva roky ve studiu. Celé to trvalo poměrně dlouho, téměř sedm let, protože ani jeden z nás se hudbou neživí a děláme ji pro radost, takže jsme se museli protnout v náladě tvořit nové věci. Producentem byl Jan Balcar, který je mimo jiné výhradním tvůrcem hudby v cirku La Putyka. První setkání s ním nad novými věcmi začala už rok předtím, než jsme fyzicky šli nahrávat do studia. Pomáhal nám vybrat dobré nápady a jezdil s námi na některá kapelová soustředění. V několika písních lze rozpoznat ladné zpěvačky z vokální skupiny Sugarcutes a skladbu Bašmajstor doplňuje živým akordeonem Jaroslav Krasničan. S texty nám částečně vypomohl divadelní scénárista Petr Krajíček.

Má nová deska nějaké ústřední téma/leitmotiv, případně jak byste ji vy sami charakterizovali?

Timudej miluje poznávání cizích obyčejů, mravů a jazyků a své postřehy z putování po světě se snažil promítnout i do nové desky. Ústředním motivem jsou ale zcela jistě ženy – ne náhodou více než polovina písní na albu nese název po svých hlavních protagonistkách – Maríá, Minea, Niké, Surikata, Rita Mitsouko, Ještěně. A dokonce i v případech, že píseň nenese ženské jméno – například Bašmajstor – v ní žena hraje zcela zásadní roli. Právě tato píseň vypráví příběh o statečné dívce, která se po vypití nemalého množství rakije nechá vyhecovat svou sokyní a vydává se nahoru do hor vyhledat nebezpečného paliče tohoto moku. Pojítkem všech příběhů je fakt, že se jedná o ženy, které jsou velmi zajímavými a silnými osobnostmi s fascinujícím, až záladným příběhem. Tam kde nejsou tyto postavy jen Timudejovou fabulací, se jedná o pravdivé příběhy – třeba neuvěřitelný osud dřívější pornoherečky Rity Mitsouko, která se později dala na hudební dráhu a proslavila se v celé Francii. A Timudej se pouští i hlouběji

do historického exkursu a jako první trhá pytel s Tomášem Batou, jehož kariérou byla inspirována píseň Surikata. Doufáme, že tuto postavu v budoucnu ocení i širší veřejnost a že budeme o to častěji zváni na koncerty do Zlína. Pokud bychom album měli shrnout do jedné věty, tak je to především o ženách a vztazích mužů a žen, pro ženy a o lásce a vřdycky to všechno dobře dopadne.

Proč Ještěně?

Zaprvé je to pochopitelná slovní hříčka. Všimněte si, že Ještěně znamená něco jiného v závislosti na tom, s jakou dikcí to vyslovíte. Zkuste si to říci s vykřičníkem, s otazníkem nebo s uvozovkami, ale nikoli těmi americkými, nýbrž českými. Je to pokaždé něco jiného a ta různorodost nás baví! Zadruhé se jedná o onen kouzelný moment, kdy dívka říká chlapci „ne“ a je na něm, aby poznal, zda si má dát odchod, poněvadž tady mu pšenka nepokvete... nebo zda má vytrvat, být zábavný, vtipný, neúnavný, úžasný, taneční... protože, to nebylo „ne“, ale „uvidíme, ještě chvíli se snaž“.

Navíc to evokuje jaro, kdy se rodí nejvíc mláďat a také proto desku vydáváme na první jarní den.

Hrajete už řadu let. Jaký je Timudej model 2016? Můžete porovnat s minulostí?

Mnohem pečlivěji si vybíráme večírky, na které chodíme, na rozdíl od minulé desky, kdy se večírky konaly non-stop a nechtěli jsme na žádném z nich chybět. A podobné to je, podíváme-li se na desku z hudebního hlediska. Album má 11 skladeb což je o 4 méně, než mělo minulá CD. To koresponduje s výše zmíněnou filosofií, tj. že Timudej v roce 2016 není založen na co největším počtu nových písní, nýbrž na písních dobře odvedených z hlediska uvěřitelnosti. Jsme totiž obyčejní kluci, nikoli hudební

profesionálové. Když přijde nový hudební nápad, zpravidla ho necháme dlouhou dobu zrát. Chtěli jsme si například zahrát elektroswing a tak jeden z nás přinesl motiv, který jsme rozehráli, pak na něj nanášeli další vrstvy, ty původní přitom částečně zakrývali a smývali, až z toho vznikla píseň Surikata. V minulých letech se obdobným způsobem malovaly klasické obrazy – metodou nanášení lazur. Nejdříve první nápad, základní obrysy – ten většinou přinese David (klávesista), následně první překrytí – rozehrání společně. Každý si promítá svoje nálady, něco se ubere, něco přidá, něco dohromady funguje a zní, něco nikoli. Jedno slovo inspiruje další, jeden tón ovlivní všechny kolem... a nakonec je píseň mnohdy úplně jiná než byl pohled na první vrstvu. Je to dobrodružství a požitek ze společné tvorby.

V čem se Ještěně liší hudebně od předchozích alb?

Je více taneční. Taneční v tom smyslu, že jde o hudbu, na kterou se dobře tancuje, nikoli v užším pojetí tanečních elektronických beatů. Když se podíváte do světa, naleznete v každém jeho koutě spoustu tanečních stylů – hudby, na kterou lidé, kteří odtud pocházejí, rádi tančí. Taková chceme být i my,

chceme, aby naše hudba k tanci přímo vybízela. Baví nás ta různorodost taneční hudby a rádi ji do naší tvorby začleňujeme. To vlastně plyne i z tak trochu mezinárodního složení naší kapely. Hodně jsme si proto oblíbili balkánskou hudbu a obecně hudbu té jižní, živější části Evropy či světa. Tentokrát jsme také použili více akustických kytar, na druhou stranu jsme se nebáli ani elektronické hudby a smyček, ani myček, ani smyčců, ani Smyczek, ani Vlačila.

Existuje stále ještě Timudej – malý chlapec, který nahlíží do dámské sprchy klíčovou dírkou?

Ano, malý chlapec Timudej nám dal pohled na svět. Není tajemstvím, že Timudej je v každém z nás. Od malého chlapce Timudeje jsme se na tomto albu jen přenesli k superhrdinům, což měla být základní, nakonec nerealizovaná premisa celé desky. Původně měla mít každá z 11 písní svého superhrdinu – zachránce žen. Nakonec ale zbyl v tom původním významu pouze jeden – Krvivó Aortéz v brazilské písni Maríá. Jeho supervlastností je skutečnost, že mu znovu dorůstají odstraněné části těla a orgány, je to takový brazilský Wolverine. V písních však sledujeme stopy i těch dalších zamýšlených. Ve skladbě Surikata

hraje velevýznamnou roli Tomáš Baťa, své otisky zanechal na albu také Jupiteran z Jupitera, Rainbowman nebo Merkur Freduli. Malý chlapec Timudej je ale i na tomhle albu zastoupen minimálně svým bezstarostným pojetím světa.

Jak jste na něj přišli?

Prostě jsme si ho vymysleli. Je to trochu jako s Ježíškem. Ten je taky pořád malý a přítom mu je už přes dva tisíce let. Je to taky Jesus Christ Superstar a přítom ho nikdy nikdo neviděl. Malého Timudeje taky nikdo nikdy neviděl a neptá se ho na jeho věk.

Jak si koncerty vybíráte? Které z nich mají šanci nebyt vetovány?

Má to samozřejmě více aspektů, ale dalo by se to shrnout souslovím komplexita zážitků. Když se akce koná na pěkném místě, v hezkém prostředí a se zajímavými účastníky, pak má slušnou šanci. Pokud je v okolí nějaká pamětihodnost, pak je to velká přidaná hodnota, zvláště pak jedná-li se o dílo J. B. Santiniho.

Co plánujete do budoucna?

Nepatříme úplně mezi plánovací typy, necháváme to tak nějak volně plynout – v téhle oblasti jsme věční improvizátoři. Ale určitě hned neplánujeme další desku, chceme si teď i s fanoušky pořádně užít tuhle. To je také důvod proč neděláme křest desky hned po vydání jak je to běžné. Chceme dát našim fanouškům čas, aby si písničky naposlouchali a užili si křest společně s námi naplno. Bude se tak konat nejdříve na podzim.

Co říkáte současné české hudební scéně?

Nijak zásadně se nezměnila, je to stále o tom, že většina kapel lépe či hůře kopíruje to, co se děje po světě. Nás nejvíc baví ti, kteří si to dělají po svém.

Máte nějaké společné hudební vzory?

Každý člen kapely má své vlastní vzory. Každý z nás má něco rád a poté to promítá do oněch vrstev, jimiž obohacujeme vznikající skladbu.

Že bychom jako kapela měli dohromady jeden společný vzor, tak to ne. Dohromady nemáme nic kromě Timudeje, v němž se společně protínáme, a který je pro nás odjakživa srdcovou záležitostí.

Co vás odlišuje od jiných českých kapel?

Hudební stránka je pro nás důležitá, ale důležitější je užít si to. Odlišuje nás radost. Energie a emoce jsou pro nás v hudbě důležitější, než precizní hráčská technika. Radost je pro nás víc, než muzikální virtuozita. Jsme tak trochu jako Křemílek s Vochomůrkou v akčním filmu. Mají radost? Mají. Jsou ve velkém světě? Jsou. ■

📷 ateliér Horák Bedrna
 📝 Timudej

magazín ProRock 1

Magazín Prorock
 I. ročník- vydává Magazín Prorock s.r.o.,
www.magazinprorock.cz

Redakce:
šéfredaktor: Michael Pánek
redakce@magazinprorock.cz

šéfreditorka: Alena Rytířová
editor@magazinprorock.cz

inzerce: 604 203 492, 605 100 944
inzerce@magazinprorock.cz

Grafický design: studio Heyduk, Musil a Strnad
www.hmsdesign.cz

Vydavatelem Magazínu Prorock je Magazín Prorock s.r.o. se sídlem tábořská 2024, 252 30 Černošice, Česká republika, IČ: 03211304, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod spisovou značkou C228003. Náklad 17 000 výtisků.

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE...

Zájmy Ruska v Sýrii
 - jeho vazby na Asadův režim

Ruská propaganda v Čechách
 - jak se projevuje ruská propaganda v českých médiích

Rock Café
 - nejstarší hudební klub v Praze v novém hávu

...a mnoho dalšího.

STAVEBNINY ČERNOŠICE DOBŘICHOVICE LÍŠNICE

ROZŠÍŘILI JSME SORTIMENT A SLUŽBY

**STAVEBNÍ
 ELEKTRO**

**MALÍŘSKÉ
 POTŘEBY
 A BARVY**

**ELEKTRO
 NÁRADÍ**

**STAVEBNÍ
 DROGERIE**

**VODA
 A ODPAD**

**VŠE PRO
 DOMÁCNOST
 A ZAHRADU**

www.rokal.cz, rokal@rokal.cz

☎ Černošice: 251 642 529

☎ Dobřichovice: 257 712 314, 603 541 289

☎ Líšnice: 318 590 267, 603 541 274

CHCETE BÝT VIDĚT?

Inzerujte v Magazínu ProRock!

VŽDY
AKTUÁLNÍ
TÉMA

17000

náklad
17 000 výtisků

zdarma distribuce
v regionu Praha-západ

Magazín ProRock je zdarma distribuován v regionu Praha-západ přímo do domácností v nákladu 17 000 výtisků. Více informací žádejte na emailu inzerce@magazinprorock.cz nebo na telefonních číslech: **604 203 492, 605 100 944.**

WWW.MAGAZINPROROCK.CZ